

ARMANCI

EKİ -1-

1 EYLÜL DÜNYA

BARIŞ GÜNÜ

1 Eylül 1939.

İnsanlığın büyük felaketlere sürüklendiği 2.Emperyalist paylaşım savaşının başladığı gün.Emperyalizmin kudurmuş köpeği Hitler FAŞİZMİNİN Polonya sınırlarını aşarak yeni maceralara kendisi ile birlikte insanlığı sürüklediği gün.Bugün 1 Eylül 1979 günü aradan 40 yıl geçmesine rağmen insanlık hala bu günü,yarattığı tahribatları yaşayarak Emperyalizmi ve onun kudurganlığı Faşizmi lanetleyerek anıyor.

32 milyon ölü,35 milyon yaralıyı arkasında bırakan,milyonlarca ev,işyeri ve ekonomik değerlerin tahribine yol açan,dünya nüfusunun %80'ini kapsayan 61 ülkeyi ve 22 milyon kilometrekarelik bir alanı kapsayan,6 yıl süren 2.Emperyalist paylaşım savaşı emperyalizmin insanlık için korkunç planlarını,saldırganlığını ve gericiliğini bir kez daha kanıtladı.

Ancak;Emperyalizmin bu barbarlığı insanlığın gelişimi önünde ki engelleri daha parlak bir şekilde göstererek,insanlığa yönelik bu saldırı savaşı kendi karşıtını kaçınılmaz olarak güçlendirdi. Dünya barışının kararlı savunucuları ve uygulayıcıları olan sosyalistlerin barış politikasının önemi ve doğruluğunu yaşam bir kez daha kanıtladı.Dünya savaşına,emperyalizmin saldırgan ve savaş kışkırtıcısı politikasına karşı Dünya barışını koruma ve güçlendirme için savaşımın gerekliliği kendisini dayatarak bu savaşım kendisini dünya ölçüsünde geniş alanlarda gösterdi.

1949 yılında Paris ve Prag'da bütün engellemelere rağmen aynı anda toplanan Dünya barış güçleri DÜNYA BARIŞ KONSEYİ'ni kurarak emperyalizmen saldırgan savaş politikasına karşı barışı koruma yolunda ileri bir adım atıldı.

Dünya Barış Konseyi kısa zamanda çalışmalarını geniş alanlara yayarak barış cephesinin güçlenmesine ve yığınsallaşmasına önemli katkıda bulundu.1955 yılında dünya ölçüsünde nükleer silah yapımına karşı açılan kampanya sonucu toplanan 500 milyon imza barış savaşımının kısa sürede vardığı boyutları göstermektedir.Bu nunla birlikte çeşitli uluslararası toplantı ve konferanslar,yığın eylemleri ve gösteriler ile Dünya Barış konseyi dünya barışını koruma yolunda günümüze dek kararlı savaşımını sürdürerek Barış cephesinin güçlenmesine önemli katkılarda bulunmuştur.1 Eylül Dünya Barış Günü de Dünya Barış Konseyinin bu doğrultuda verdiği savaşımın bir ürünü olarak kabul edilmiştir.Ve 1 Eylül Dünya Barış Günü'nde başta sosyalistler olmak üzere tüm dünya barış güçleri barış için savaşımı daha da ileri boyutlara vardiirarak kalıcı bir dünya barışı için ileri mevziler elde etmektedirler.

Bugün 40 yıl sonra 2.Emperyalist savaşın yıkımını çok geriler de bırakacak ve dolaysız insan nesline yönelecek olan nükleer savaş tendidine,emperyalistlerin yeni bir dünya savaşı özlemlerine karşı dünya barışının korunup geliştirilmesi başta sosyalistler olmak üzere tüm barış güçlerinin ivedi demokratik ödevidir.Barış'ı koruma ödevi canalıcı bir sorun niteliğini korumakta hatta dayatmaktadır.

Bu anlamda 1 Eylül Dünya Barış gününde barış sorununu gündemleştirmek,bunun önemini ve hedefini kavratmak,yığınları bu konuda duyarlı kılmak gerekir.

Kuşkusuz barış sorununu koyarken barış politikasının temeli, perspektifi,emperyalizmin saldırganlığının teşhiri ve barış için savaşımın önemini bir bütünlük içinde işlemek gerekir.

BARIŞ SAVAŞIMININ TEMELİ:

LENİNİST BARIŞ İÇİNDE YANYANA YAŞAMA POLİTİKASI.

Emperyalizmin saldırganlığına ve savaş kışkırtıcılığına karşı dünya barışı için savaşımın temelini Leninist barış içinde yanyana yaşama politikası oluşturmaktadır.Bu anlamda barış savaşımının önemi ve hedefini kavrayabilmek için barış içinde yanyana yaşama politikasına kısaca değinmekte yarar vardır.

Barış içinde yanyana yaşama politikası Lenin tarafından 1917 Ekim Devrimi sonrası geliştirilmiş,genç Sovyet Devletinin dış politikasının temelini oluşturmuştur.Bu politika bugün dünya Sosyalist Sisteminin dış politikasında karrarlıca uygulanarak emperyalist sisteme karşı savaşıma yön vermekte ve insanlığın gelişimine büyük katkılarda bulunarak doğruluğu yaşam tarafından hergün kanıtlanmaktadır.

İki sistem(Emperyalist-Sosyalist) içinde yer alan devletlerin karşılıklı hak eşitliğine,birbirlerinin iç işlerine karışmamaya,her ülkenin toprak bütünlüğüne saygıya,devletler arasında karşılıklı çıkara dayalı ekonomik,kültürel v.b.alanlarda işbirliğine ve her ulusun kendi sorununu kendisinin çözmesine kayıtsız şartsız uyma temeline dayalı barış içinde yanyana yaşama politikası Lenin tarafından "EMPERYALİZME KARŞI SAVAŞIMIN ÖZGÜN BİR BİÇİMİ" olarak geliştirilmiştir.(Barış içinde yanyana yaşama.LENİN,Ser Yay.)

Toplumsal yaşamda üretici güçlerin gelişmesinde engel olan özel mülkiyete dayalı ilişkiler aynı zamanda genel olarak insanlığın gelişimi önünde engel durumundadırlar.Bu ilişkileri ayakta tutabilme ve uzun süreli kılabilmek için,karlarına daha fazla kar katılabilmek için,insanları daha fazla baskı ve sömürü altında tutup

insanlığın ileriye yönelik gelişimini engellemek için özel mülkiyetin bütün biçimlerinde olduğu gibi özel mülkiyetin en yoğunlaşmış toplum biçimi olan emperyalizm döneminde de tekeller egemenliklerini zor, şiddet, savaş yolu ile ayakta tutmayı kendilerine temel politika edinmişlerdir. Emperyalizmin askerileşmiş ekonomiye dayanması ve sermayenin uluslararası bir niteliğe bürünmesi bu anlamda savaşları da buna uygun olarak dünya ölçüsüne çıkarmaktadır. Bunun içindir ki emperyalistler varlıklarını sürdürürebilmek için savaşlara-dünya savaşına-güvenirler. Çünkü; Sosyalist toplumun hızlı ve uyumlu gelişiminin insanların refah düzeyini yükseltmesi ve bunun dünya ölçüsünde somut olarak görülmesi Dünya barışı koşullarında sosyalizmin önce ekonomik, buna bağlı olarak diplomatik, kültürel ve b. bütün alanlarda emperyalizme karşı kesin zaferini sağlar. Bu yüzden Lenin'in de belirttiği gibi "SAVAŞ KUNDAKÇILARI SAVAŞA GÜVENİR BİZ BARIŞA GÜVENİYORUZ".

İşte kalıcı bir dünya barışı sağlamak için dünya ölçüsünde kararlıca sürdürülen savaşımın dayandığı temel budur. Dünya devrim sürecinin temel gücü Dünya Sosyalist Sisteminin bu temel üzerinde yükselen kararlı dış politikası bugün emperyalizmi daha da köşeye sıkıştırıyor. Bu yüzden de emperyalizm saldırganlığını gizleyebilmek için bugün değişik yöntemlerle barışçı görünümüne bürünmek istiyor.

Ancak; Emperyalistlerin kendilerini gizlemek için büründükleri görünüm, sürdürdükleri bütün çabalar başta Sosyalist Sistem olmak üzere dünya barış güçleri tarafından boşa çıkarılıyor. Bu alanda sosyalist Sistemin Leninist temel üzerindeki barış politikası dünya halklarına, genel olarak insanlığa, gelişimi önündeki engelleri aşmak için uygun koşullar hazırlıyor, yeni ufuklar açıyor. Bu durumda emperyalizmin saldırgan ve savaş kışkırtıcı politikası gerilemekte, sosyalizm dünyada yeni mevziler kazanmaktadır. Kararlı barış politikası ile dünya barışını koruyup geliştirme ve güvence altına almak için yeni mevziler elde edilirken emperyalizm hergün yeni bir alandan mantar gibi fışkıran ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşımı ile kovuluyor.

Leninist temel üzerinde barış politikasının önemli bir yerini bu anlamda emperyalizmin savaş kışkırtıcı, saldırgan politikasının teşhiri oluşturmaktadır.

EMPERYALİZMİN SALDIRGANLIĞI VE SAVAŞ KİŞKİRTİCİLİĞİ

Barış savaşımı emperyalizmin saldırgan ve savaş kışkırtıcı politikasını teşhir etmeyi, bütün insanlık için yaptığı hesapları boşa çıkarmayı gerekli kılmaktadır. Bu anlamda emperyalizmin saldırganlığını yaratan onun savaş kışkırtıcı politikasının temelini oluşturan

ekonomik yapının kaçınılmaz sonuçları olan dünya savaşına karşı barış politikasının gerekliliği daha da somutlaştırılabilir. Emperyalizmin bugün yaratmak istediği, bunun için yoğun çabalar sarfettiği dünya savaşı, saldırgan yayılcı politikanın doğal bir sonucu olarak ortaya çıkmaktadır. Emperyalizm döneminde iki dünya savaşına tanık olmuş, bu savaşlarda milyonlarca insanın ölümü, bir o kadar işgücü ve ekonominin tahribini yaşayan insanlık için emperyalizmin saldırganlığı bugün daha bir önem göstermektedir.

Üretim ve sermayenin yoğunlaşmasında, tekellerin ortaya çıkması ve sermayenin uluslararası bir nitelik kazanmasında, sermaye ihracının özel bir önem kazanması, banka sermayesinin ve sınaî sermayenin bütünleşerek mali oligarşinin oluşması ve dünyayı yeniden paylaşma eğiliminin doğmasında ifadesini bulan emperyalizm, çürümüş asalak kapitalizmdir. Çürüyen asalak kapitalizmi ayakta tutabilmek, daha fazla sömürü ve baskı, daha fazla kâr elde etmek için tekeller ekonomiye militer bir nitelik kazandırırılar. Bu, aynı zamanda çürüyen, asalak kapitalizm olan emperyalizmin saldırganlığının temelini oluşturan askerileşmiş ekonominin somut ifadesidir.

Emperyalizmin çünüyen asalak kapitalizm olması aynı zamanda ekonominin askerleştirilmesinin nedeni oluşturmaktadır. Çünkü; Çürüyen asalak kapitalizmi ayakta tutmak, dünya halklarının zorla baskı altına alarak egemenliğini pekiştirmek için şiddete, savaşa başvurmak gerekir. Sermayenin uluslararası niteliğinden ötürü bu şiddet ve savaş politikası dünya ölçüsünde doğal olarak sürdürülür. Bu politika ile bir yandan emperyalizmin ayakta tutulması amaçlanırken diğer yandan askerileşmiş ekonominin işlemesi, silah sanayinin gelişmesi için uygun koşullar ve pazarlar oluşturulur. Bugün emperyalist devletlerde sürdürülen hızlı silahlanma ve silah sanayinin ülke ekonomisindeki yerine bakıldığında bu durum daha açık görülmektedir.

Bugün ABD ekonomisine yön veren tekellerin en kârlı müşterisinin "savunma" bakanlığı olması, emperyalist devletlerde "savunma" giderlerinin hızla artması, bu harcamaların bütçeye yüklediği ağırlığın sağlık, eğitim vb. insan yaşamı için zorunlu harcamalardan çok düşük olduğu dikkate alındığında emperyalizmin askerileşmiş ekonomisi daha somutlaşmakta, bunun nedeni ve hedefi açık olarak kendini göstermektedir. Bu durum aynı zamanda emperyalizmin geri kalmış ve gelişmekte olan ülkelere egemenliğini sağlamakta, bu ülkeleri emperyalizme bağımlılıklaştırmada önemli bir yer tutmaktadır.

Emperyalistlerin dünyayı yeniden paylaşmak için yarattıkları 1. dünya savaşı, dünyadaki tek sosyalist devleti, bununla birlikte sosyalizme ve barış politikasını ortadan kaldırıp dünya egemenli

AŞİTİ • DEMOQRASI • SOSYALİZM

TALUKE'YÊ

ŞERÊ

ÇIHANÎ!

WWW.FILMSTOCKS.COM

ğini yeniden kurmak ve dünyayı yeniden paylaşmak için yarattıkları 2.dünya savaşı emperyalizmin dayandığı ekonomik temel üzerinde yükselen saldırgan,yayılmacı,savaş kışkırtıcı politikanın kaçınılmaz bir sonucu olarak ortaya çıkmış ve insanlığın gelişimine ağır darbeler indirmiştir.Bugün bu politikaya karşı güçlü barış cephesinin kararlı ve sabırlı savaşımla ile dünya barışını sağlamada önemli adımlar atılmıştır.Kuşkusuz dünya ölçüsünde emperyalizm var oldukça savaşlar kaçınılmaz olarak kendisini dayatacaktır.Ancak emperyalizmin savaş kışkırtıcı politikasının temeline yönelmek,bunu işlemez hale getirmek için savaşımla güçlendirmek,dünya savaşını yaratacak koşullara yönelik olma niteliğinden ötürü yeni bir dünya savaşını önleyebilecektir.Çünkü dünya savaşını yaratacak koşullara yönelmek ve bunda başarılar elde etmek kaçınılmaz olarak bu olguyu yaratacak koşullara karşı dünya savaşını önlemenin koşullarını sonuç olarak güçlendirecektir.Hareketin dışında hiçbir olgunun mutlak olmadığını dikkate alırsak bunun olanaklılığı ve önemi açıklık kazanmaktadır.

Bu anlamda emperyalizmin yeni bir dünya savaşı özlemine karşı saldırgan,yayılmacı,savaş kışkırtıcı politikasına karşı dünya barışını koruyup güçlendirme savaşımında emperyalizmin bu politikasının teşhir edilmesinin önemi büyüktür.kuşkusuz bu önem genel olarak barış politikasının önemi ile bir bütünlük göstererek anti emperyalist savaşımında barış politikasının bir parçası olarak kendisini hissettirir.

GÜNÜMÜZDE BARIŞ POLITİKASININ ONEMİ

Bilim ve tekniğin ileri boyutlara ulaştığı günümüzde doğabilecek yeni bir dünya savaşı dolaysız insan nesline yönelecektir.

2.Dünya savaşından sonra saldırgan yüzü bir kez daha açığa çıkan emperyalizm bu saldırganlığını kamufle etmek için yeni yöntemlere başvurdu.Savaşın doğurduğu korkunç yıkım ve felaketler Hiroşima'da,Nagazaki'de patlayan atom bombalarının yarattığı durum savaş sonrası sosyalizmin bir sistem olarak ortaya çıkması Leninist barış içinde yanyana yaşama politikası temelinde barış politikasına yeni bakış açıları getirdi.

Dünya ölçüsünde sosyalizmin bir sistem olarak ortaya çıkması hiç kuşkusuz dünya barışı için en önemli etkidir.Güçler dengesindeki bu olumlu değişme emperyalizmin savaş kışkırtıcılığı ve saldırganlığına karşı barış güçlerinin-ki barışın en kararlı savunucuları ve uygulayıcıları sosyalistlerdir-dünya ölçüsünde etkinli-

ğini duyurmasını, emperyalizmin saldırgan politikasında yeni değişim leri ve yöntemleri sonuç olarak çıkardı.

Savaşın yarattığı felakete karşı savaş aleyhtarı kesimler sos yalistlerin dışında da gelişerek barış savaşımı dünya ölçüsünde ge niş bir cephe oluşturdu. Bunun en somut göstergesi 1949 yılında ku rulan DÜNYA BARIŞ KONSEYİ'dir. Dünya Barış Konseyinin kuruluşu barış savaşımının yığınları kucaklamasında, insanlığın gelişimi önündeki emperyalist savaş tehdidinde önemli bir adım olarak savaşımın yayıldığı alanı somutlaştırıyordu.

Savaş sonrası egemenliklerini sürdürme için emperyalistlerin hazırladıkları yeni plan, sosyalist sisteme karşı SOĞUK SAVAŞ poli tikası idi.

Soğuk savaş politikasının temelini saldırgan yüzlerini kamufle etmek, uluslararası ilişkileri sürekli gerginleştirerek yumuşamayı ve Leninist barış içinde yanyana yaşama politikasının uygulama ko şullarını kısıtlamak, her alanda sözkonusu Leninist politikaya uy gun işbirliğini engellemek, giderek askerileşmiş emperyalist ekono milerinin işlemesine koşul hazırlayarak, hayali "komünizm" tehdidi yaratarak askeri-ekonomik "işbirliği" örgütleri kurarak geri kal mış, gelişmekte olan ülkeleri baskı altında tutarak bağımlılaştırma oluşturuyordu. Soğuk savaş politikası ile "komünist" tehdiye karşı savunma görünümünde saldırı için koşul hazırlanmak istenmiştir. Bu dönemde oluşturulan NATO, CENTO, SEATO, ANZUS vb. askeri saldırı pakt ları ile bu isteme uygun somut örgütlenmeler ve çalışmalar. Bir yandan saldırı için bu örgütlenmelere gidilirken, diğer yandan bu örgütlenmeler içinde yer alan geri kalmış, gelişmekte olan kapita list ülkelerde askeri üsler yerleştirilerek bu ülkelerin "savunma" harcamalarında artış sağlanarak uluslararası emperyalist silah te kellerine yeni pazarlar sağlanmıştır. 1950-1957 yılları arasında NATO üyesi ülkelerin savunma harcamalarındaki üç kat artış emperya lizmin saldırgan yayılmacı soğuk savaş politikasının somut göster gesidir.

Savaş sonrası oluşan ve bugünde varlığını daha büyük ölçüde sürdüren bilimsel, teknolojik gelişmelerin emperyalistlerce silah sanayiinde kullanılıp yeni nükleer-kıtalararası kitle kırım silah larının yapımına hız verilip geliştirilmesi, doğacak bir dünya sa- vaşında bu silahların kullanımı ile savaşın insan nesline yönelme sinin kesin koşullarının belirmesi barış politikasının günümüzdeki öneminin önemli bir yanını oluşturmaktadır. Hiroşima'da, Nagazaki'de patlatılan atom bombalarının bugün hala etkisini sürdürdüğü, patla

dığı anda 200 bin insanın bir anda yok edilmesini sağladığı düşünülürse bugünkü silahların yaratacağı etki hiçte olağanüstü bir durum değildir.Kaldı ki,bugünkü nükleer silahların kullanımının insanlık için yaratacağı korkunç felaket bilim tarafından kanıtlanmıştır.

Yeni koşullara uygun barış savaşımı Leninist temel üzerinde başta sosyalistler olmak üzere dünya devrimci süreci ve tüm dünya barış güçlerince sorunun öneminin bilinciyle karraryıca sürdürülmektedir.

Dünya barışının en kararlı savunucuları olan sosyalistler bu politikalarını 1957 Komünist Partileri Moskova toplantısı sonuç bildirisinde şu şekilde somutlaştırmaktadırlar;"Komünist partiler barış için savaşmayı birinci görevleri sayarlar.Barış isteyen bütün güçler ile birlikte savaşı önlemek için ellerinden gelen herşeyi yapacaklardır"(Dünya Komü.Hark.Ortak Belgeleri).

Barış savaşımı,başta sosyalist sistem olmak üzere dünya devrimci süreci tarafından uluslararası ilişkilerde yumuşamayı amaçlayan detant,nükleer silahların yapımını ve kullanımını kısıtlamayı giderek silahsızlanmayı emaçlayan SALT görüşmeleri ile önemli mevziler elde etti.

Dünya barış güçlerinin soğuk savaş döneminde emperyalizmin bölgesel savaş ve saldırı politikasına karşı barış savaşımı,emperyalizme karşı çok yönlü va kararlı bir biçimde sürdürülerek emperyalizmin saldırganlığını dizginliyor,çöküşünü ve yok oluşunu biraz daha yakınlaştırıyor.

Dünya Barış Konseyi'nin ABD emperyalistlerinin Vietnam'a saldırılarını ve NÖTRON bombasının yapımına karşı kampanyası dünya ölçüsünde barış güçlerinin emperyalizme karşı başarısı ile sonuçlandı.

Sosyalist Sistemin kararlı detant politikası ile HELSİNKİ SONUÇ BİLDİRGESİNDE (1975) uluslararası yumuşamayı sağlama yönünde önemli bir adım atmıştır.Helsinki Sonuç Bildirgesi ile LENİNİST barış içinde bir arada yaşama politikasının temel ilkeleri uluslararası bir antlaşma olarak kabul ettirilmiştir.Helsinki Sonuç Bildirgesi dünya halklarının hakların güvence altına alan uluslararası bir antlaşma niteliğindedir.Yine Helsinki Sonuç Bildirgesi ile alınan kararların emperyalistler ve onların uşaklarınca uygulamaya sokulmaması barış savaşımında emperyalizmin yüzünü teşhir ederek savaşımın önemini açık bir şekilde yansıtmaktadır.

Bilahsızlanma yolunda Sosyalist Sistemin 22 yıldır diplomatik düzeyde sürdürdüğü özverili savaşımı 1979 haziranında nükleer silahların karşılıklı yapımın ve kullanımını sınırlayan SALT-2 antlaşmasının Sovyetler Birliği devlet başkanı LEONİD BREJNEV ve ABD devlet başkanı JIMMY CARTER arasında imzalanması ile önemli bir a samaya varmıştır.

Kuşkusuz barış savaşımında Leninist temel üzerinde geliştirilen yeni bakış açıları ile varılan düzey barış savaşımının günümüzdeki önemini somutlaştırmaktadır. Barış savaşımı sınıf savaşımının özgün bir biçimi olarak yaşamın her alanında geliştirilmesi gibi önemli bir görevin yerine getirilmesi, savaşımın yaygınlaştırılması, öneminin vurgulanarak yığınsallaştırılması ertelenemez. Bu anlamda başını ABD'nin çektiği emperyalist saldırı ve savaş kışkırtı cılığına karşı başta Sosyalist Sistem olmak üzere tüm barış güzle rinin dünya barışını koruyup geliştirmek ve güvence altına almak için yürüttükleri özverili savaşım yaşamın tüm alanlarında anti emperyalist savaşımın bir parçası ve özgün bir biçimi olarak sürdürülmelidir.

Barış savaşımını küçümsemenin doğuracağı kaçınılmaz sonuç emperyalizmin saldırganlığına katkıda bulunmaktadır. Çünkü barış savaşımının yöneldiği temel hedef emperyalizmin askerileşmiş ekonomik iş leyiştir. Bu yapıya yönelik barış savaşımı nesnel olarak emperyalizmin varlığına, maddi önkoşullarına yönelmektir.

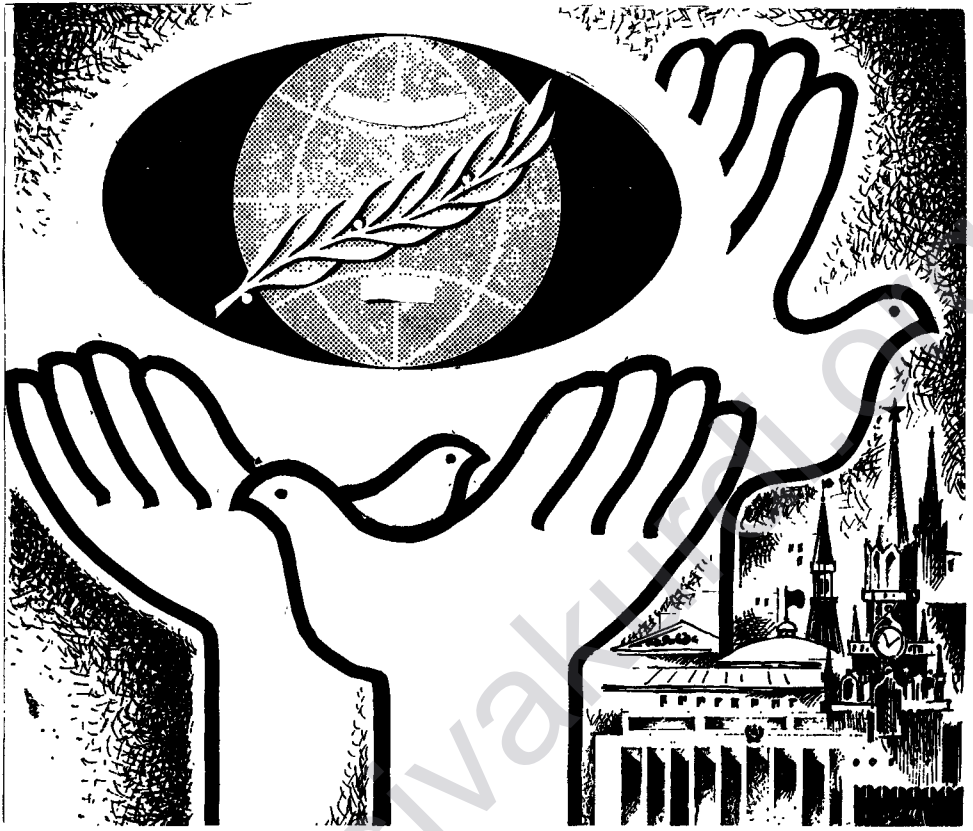
Bu anlamda dünya barışı için savaşmak anti emperyalist savaşımın özgün bir biçimi olarak ezilen halkların ulusal ve toplumsal kurtuluşları için savaşımalarına uygun koşullar hazırlayarak kurtuluşlarını çabuklaştırır.

Dünya barışı için savaşım, kapitalist ülkelerin işçi sınıfının "kendi" burjuvazisi ile uzlaşmasını değil, sınıf savaşımının bir biçimi olarak bu savaşıma uygun koşulların hazırlanmasıdır.

Dünya barışı için savaşmak, emperyalist sistem ile sosyalist sistem arasında uzlaşma değil, emperyalizmin geriletilmesinin özgün bir biçimidir.

Dünya barışı için savaşmak, insanlığın gelişimi önündeki emperyalist tehdidin, saldırı ve savaş kışkırtıcılığının gemlenmesi, geritilmesidir. Bu anlamda dünya barışı için savaşmak, aynı zamanda bir insanlık ödevidir.

İşte bu koşullarda ve bu kapsamda Kürdistan'ın ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşımının önünde anti emperyalist savaşımın bir parçası olarak dünya barışını koruma savaşımı bir sorumluluktur. Bu sorumluluğun ve hareketimizin anti emperyalist niteliğinin kaçınılmaz bir sonucu olarak barışı koruma savaşımını ülke koşullarına uygun biçimlerde sürdürmek, emperyalizmin Ortadoğu'daki saldırı ve savaş politikasını boşa çıkarmak, barış savaşımına dünya barış hareketi ile bütünleştirmek görevi ile karşı karşıyayız.

BARIŞ - DEMOKRASİ- SOSYALİZM

serxwebûnî
demokrasi
ARMANC
îpzetî

ARMANC

ADRESS: BOX 5034 16305
SPÅNGA-SWEDEN

POSTGIRO: 4393342-3

XWEDI; RÊXISTINA ÇANDI Û ALIKARÎ A KURD Û SUÊDÎ

UTGIVARE: SVENSK-KURDISKA KULTUR O SOLIDARITETSFÖRENING

MEHÎ CAREK DERTÊ BIHA 3 SKR KOMMER UT EN GANG I MÂN PRIS 3 SKR

O
S
I
S
F
S
N